

da Overflaget. Altsaa, enten har der foreligget den meget ærede Minister Overflag til 1,350,000 Kr., og da er dette Overflag løst og upaalideligt, eller der har foreligget efter det ærede Medlems Udtalelser idag et paalideligt Overflag til 1,040,000 Kr. Men hvor kan da Ministeren sige til os, at Banen skal koste 1,350,000 Kr.? Hvem skal stikke de 300,000 Kr. i Lommen. (En Stemme: Ingen!) Naa, Ingen. Jeg siger, at, naar man under de nuværende Pengeforhold vil give en Præmie paa 100 pCt. for at faae 300,000 Kr. — thi det er kun 300,000 Kr., der her skal bruges — naar Banen er en saadan; at en Fjerdedel af dens Anlægskapital maa tilveiebringes paa saadanne Bilkkaar, saa maa det enten være et yderst flet Foretagende, eller ogsaa maa den Præmie, der bydes, anses for at være aldeles urimelig; men da paastaar jeg, at det er aldeles urigtigt af Regjeringen, for ikke at sige den enkelte Minister — uagtet det er ham, vi have at holde os til — at foreslaa os, at vi skulle billige en saadan Transaktion, hvorved der gives en saadan Præmie. Det er dog Noget, der er værd at omtale ved denne Leilighed. Det er ikke Noget, som forelaa ved Banen fra Odense til Bogen. Der havde man et sikkert, fast Laan af 500,000 Kr. i Diskontokassen i Odense til 5 pCt. og uopfigeligt. Det var rent, der var ingen Præmiering der, men her er der en Sakunde, som den meget ærede Minister ikke har gjort opmærksom paa, og som det absolut maa genere os at behandle. Dette være sagt uden Fornærmelse for de hæderlige Mænd, som have med Sagen at gjøre, men praktisk kan det umulig være. Med Hensyn til Medafbenyttelsen af Banen er jeg ikke beroliget ved, hvad den høitærede Minister siger. Den nye Bane skal efter Kortet gaa ind paa Statsbanen endnu længe, forinden den kommer til Biby Station. (Afsrydelse af Wint her.) Efter det Kort, som er ombelt, skønner jeg ikke rettere, end at det bliver ca. 1 Mil af Banen, der er Tale om at benytte. (En Stemme: Det er 1/2 Mil!) Efter Diemaalet er det over 1/2 Mil. Nu vil jeg spørge: Skal denne Benyttelse være uopfigelig fra Statens Side? Skal denne Medafbenyttelse være uopfigelig, saa at vi skulle være forpligtede til at vedblive at have den? Saa-fald skal Staten altsaa bygge dobbelt Spor og foretage den nødvendige Expropriation dertil, naar det maatte vise sig fornødent, og jeg paastaar, at det ved en By som Aarhus, med en saadan Færdsel og Trafik vil være til Præjudice for Benyttelsen af Banen og til Ulempe i flere Henseender, at man faar en privat Bane til at løbe ind paa det enkelte Spor umiddelbart op til en saadan By. Efter min Mening vil det være urigtigt at overlade Selskabet en saadan Medafbenyttelse; thi det kan føre til, at Staten kommer til at anlægge 1/2 eller 3/4 Mil Dobbeltspor. Jeg spørger, hvad vil det ikke koste? Men skal Selskabet

gjøre det, eventuelt efterat der er flet Opfigelse af Medafbenyttelsen fra Statens Side, hvorfor da ikke gjøre Overflag over de 3/4 Mil ind til Aarhus strag og sige: Hvad koster Banen saa? Jeg er ingenlunde beroliget ved den Forklaring om Medafbenyttelsen, som den ærede Minister gav. Tilveiebringelsen af Expropriationssummen synes vi at kunne komme tilrette med den ærede Minister om allerede nu, idet han jo principmæssig ikke er derimod, og sine Betimelighedshensyn overvinder han vel ogsaa; det generer jo ikke Banen. Jeg vil indrømme den ærede Minister, at man ikke af militære Hensyn skal lægge Hindringer iveien for fornuftige Kommunikationsmidlers Tilveiebringelse, naar det Hele ikke kan forenes; men jeg maa dog sige, at det er meget ønskeligt, naar noget Saadant er i Gjære, som det her paa denne Egn har været Tilfældet i mange Aar, om man da havde en Følelse af, at det ved en Lov om denne Sag blev taget under Overveelse, ikke alene hvad der kan være nyttigt for en enkelt, for denne Sag forresten meget opoffrende Privatmand og for en enkelt Kommune, men om det ogsaa i og for sig kan siges i det Hele taget at være en gavnlig Bane, og at man derfor raadsfører sig med den Minister, der har den rigeste Erfaring i disse Forhold, og hører itide hans Mening om, hvorledes han helst vil yde sin Støtte i dette Tilfælde. Det kunde i mange Tilfælde blive en gavnlig Veiledning for de paagjældende Lokale Bestræbelser paa den vedkommende Egn. Vi kræve ogsaa af alle disse private Kommunikationsmidler, at de skulle være pligtige til at befordre Kosten, saa at postale Hensyn paa ingen Maade ere ligegyldige, og jeg vil heller ikke sige, at militære her kunne være det. Enten vi have en Dobbeltbane til Aarhus eller en enkelt, kan i visse Tilfælde være meget vigtigt i militær Henseende, og kunde der tages Hensyn dertil, samtidig med at der anlægges en Bane, som bliver nyttig for sit egentlige Dømed, af hvad Grund skulde man saa ikke sætte Pris derpaa? — De Dplysninger, der mangle, kunne jo imidlertid fremkomme under Sagens videre Gang. Jeg skal ikke paatage mig Ansvar her for at forhindre de hæderlige Mænds Bestræbelser, men jeg vilde sætte Pris paa, om man under saadanne Bestræbelser dog fik en Følelse af, at det ikke var Noget, som man ganske lod gaa forbi uden at se derpaa baade i Ministeriet og Rigsdagen, naar nogle enkelte Mænd vare blivne enige, og man saa iøvrigt havde faaet Foranstaltninger truffet for at faae Beslutninger af Kommunerne. De Dplysninger, jeg beklager ikke ere indkomne for denne Sags Vedkommende, og som jeg iøvrigt for saadanne Love kunde ønske, kunne vel fremtidig komme i selve Anmærkningerne til Lovene.

Jagerslev: Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig ikke, at Sagen er kommen til at staa